

[Alfred Jensen.]

om, at forhandlingerne om tyske militærdepoter i Jylland indstilles.

Vi foreslår forhandlingerne indstillet og dermed afvisning afforsvarsminister Strauss' planer, fordi de er i strid med fredens og Danmarks interesser og de tilsagn, der er givet om, at der ikke vil blive oprettet fremmede baser i Danmark.

Dette tilsagn blev givet i 1949, da spørgsmålet om Danmarks deltagelse i Atlantpagten var til behandling i folketinget. Landets daværende udenrigsminister, Gustav Rasmussen, udtalte da den 22. marts samme år:

„Der vil ikke blive spørgsmål om at oprette fremmede baser i Danmark.“

Baggrunden for en sådan forsikring fra udenrigsministerens side var selvsagt det danske folks umiskendelige uvilje mod fremmed militær i landet.

Den senere afvisning af forslaget om stationering af amerikanske flyveenheder på dansk territorium må også ses i lyset af denne befolkningens indstilling.

Det forekommer derfor nu mere end mærkeligt, at regeringen indlader sig i forhandling om de tyske depoter. Hvis befolkningen kunne have forudset dette, ville modstanden mod deltagelsen i NATO både i 1949 og senere være blevet mere omfattende og beslutsom, end den har været.

Der er gjort forsøg på at bagatellisere betydningen af de tyske militærdepoter. Det er således over for offentligheden tilkendegivet, at depoterne skal bevogtes af danske, og at der ikke i dem må findes atomladninger.

Af orienteringer, som gives offentligheden, fremgår det imidlertid, at der vil opstå forskellige problemer, hvorved tyske militæres optræden på dansk område bliver aktuel.

Der er spørgsmålet om, hvordan man i fredstid — som det hedder i militærsproget — vil indøve transporten af godset fra Slesvig-Holsten.

Der er også spørgsmålet om vedligeholdelse af depoterne, der efter det oplyste skal foregå ved små rejsehold.

Det vil sige, at det allerede fra første færd er forudset, at tyske militære vil komme til at opholde sig og virke i vort land.

Dertil kommer, at man må forudse, at der fra tysk militær side vil komme krav

om, at tyskerne selv overtager bevogtningen af deres egne depoter.

Godkendelse af forslaget om oprettelse af tyske militærdepoter i Jylland er derfor reelt et forsøg på ad bagvejen at foretage stationering af fremmede styrker på dansk område.

Det ville under alle omstændigheder være ulykkeligt med stationering af NATO-styrker i vort land, men den største fare indebærer dog tysk stationering.

Alle erfaringer viser, at den tyske imperialismes interesser ikke stemmer overens med Danmarks. Militært samarbejde mellem Danmark og Tyskland og anbringelse af tyske militærdepoter i vort land ville betyde, at Danmark som under anden verdenskrig vil blive udnyttet for den tyske militarismes eventyrpolitik.

Kommer Vesttyskland i krig, vil Danmark gennem et sådant militært samarbejde blive draget med, og befinder der sig militære depoter i Danmark, vil vort land ret naturligt blive målet for de moderne raket- og atomvåben. Følgen deraf kan enhver forestille sig, det bliver enorme skader og ødelæggelser, så der næppe bliver noget tilbage af vort land.

Det vil være falsk tryghedsfølelse at slå sig til tåls med, at det nok ikke går så galt. Planerne om dansk-tysk fælleskommando og om anbringelse af tyske militærdepoter som led i de store strategiske krigsplaner er udarbejdet af de samme officerer, som udarbejdede Hitlers planer om at erobre verdensherredømmet og førte dem ud i livet.

Navne som Heusinger, Speidel, Ruge og Rogge, der var velkendte i Hitlertiden, står i dag i første række i Vesttysklands oprustning og krigsplanlægning. Dommer Kanter, der har adskillige hundreder danske patrioters død på samvittigheden, er på ny dommer. Werner Best, som skal være en af fædrene til de tyske Vernichtungslager, sidder igen i en høj stilling. Op mod tusinde af de dommere, der tilhørte nazipartiet og med liv og sjæl gik ind for nazismen, beklæder igen dommerembeder.

Taler og planer er udtryk for, at de intet har glemt og intet lært, og at revanche-tanken er levende hos dem.

Derfor er det skæbnesvangert for det danske folk og vort land at indlade sig i militært samarbejde med dem. Derfor fore-